KONFRONTACJA Z SAMYM SOBĄ · BIBLICAL COUNSELING FOUNDATION

Lekcja 14
Fragmenty biblijne

Biblia Tysiąclecia

31 ksiąg · 142 różnych siglów · 206 wystąpień · 330 wersetów

Jak korzystać

Układ według kolejności ksiąg Biblii. Każdy pobrany werset jest przytoczony raz. Kropka w siglum oznacza oddzielne wersety lub zakresy, nie ciągły fragment. Małe liczby w tekście są numerami wersetów.

Nagłówki odnoszą się do siglum_pobierane. Oryginalne sigla i dokładne lokalizacje (strona książki, strona lekcji, punkt i zdjęcie) zachowano w pliku sigla.txt oraz w HTML. W PDF podano powiązane strony lekcji. Różnice numeracji i przytoczenie całego wersetu zamiast części a/b są jawnie opisane. Prawa do przekładu pozostają przy uprawnionych.

Spis ksiąg

Rdz Księga Rodzaju 2
Wj Księga Wyjścia 2
1 Sm 1 Księga Samuela 3
1 Krl 1 Księga Królewska 3
Ps Księga Psalmów 4
Prz Księga Przysłów 4
Koh Księga Koheleta 5
Iz Księga Izajasza 5
Ez Księga Ezechiela 5
Ml Księga Malachiasza 5
Mt Ewangelia według św. Mateusza 5
Mk Ewangelia według św. Marka 6
Łk Ewangelia według św. Łukasza 6
J Ewangelia według św. Jana 7
Dz Dzieje Apostolskie 7
Rz List do Rzymian 7
1 Kor 1 List do Koryntian 8
2 Kor 2 List do Koryntian 9
Ga List do Galatów 10
Ef List do Efezjan 10
Flp List do Filipian 10
Kol List do Kolosan 11
1 Tm 1 List do Tymoteusza 11
2 Tm 2 List do Tymoteusza 11
Tt List do Tytusa 11
Hbr List do Hebrajczyków 12
Jk List św. Jakuba Apostoła 12
1 P 1 List św. Piotra Apostoła 12
2 P 2 List św. Piotra Apostoła 13
1 J 1 List św. Jana Apostoła 13
2 J 2 List św. Jana Apostoła 13

Księga Rodzaju

Rdz 1,27–28

Lekcja 14: s. 3, 4, 8, 9

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

27 Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na
obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i
niewiastę. 28 Po czym Bóg im błogosławił, mówiąc
do nich: Bądźcie płodni i rozmnażajcie się,
abyście zaludnili ziemię i uczynili ją sobie
poddaną; abyście panowali nad rybami morskimi,
nad ptactwem powietrznym i nad wszystkimi
zwierzętami pełzającymi po ziemi.

Rdz 2,18–25

Lekcja 14: s. 2, 3, 4, 8, 9

18 Potem Pan Bóg rzekł: Nie jest dobrze, żeby
mężczyzna był sam; uczynię mu zatem
odpowiednią dla niego pomoc. 19 Ulepiwszy z
gleby wszelkie zwierzęta lądowe i wszelkie ptaki
powietrzne, Pan Bóg przyprowadził je do
mężczyzny, aby przekonać się, jaką on da im
nazwę. Każde jednak zwierzę, które określił
mężczyzna, otrzymało nazwę istota żywa. 20 I tak
mężczyzna dał nazwy wszelkiemu bydłu, ptakom
powietrznym i wszelkiemu zwierzęciu polnemu,
ale nie znalazła się pomoc odpowiednia dla
mężczyzny. 21 Wtedy to Pan sprawił, że mężczyzna
pogrążył się w głębokim śnie, i gdy spał, wyjął
jedno z jego żeber, a miejsce to zapełnił ciałem. 22
Po czym Pan Bóg z żebra, które wyjął z
mężczyzny, zbudował niewiastę. A gdy ją
przyprowadził do mężczyzny,

23 mężczyzna powiedział: Ta dopiero jest kością z
moich kości i ciałem z mego ciała! Ta będzie się
zwała niewiastą, bo ta z mężczyzny została
wzięta. 24 Dlatego to mężczyzna opuszcza ojca
swego i matkę swoją i łączy się ze swą żoną tak
ściśle, że stają się jednym ciałem. 25 Chociaż
mężczyzna i jego żona byli nadzy, nie odczuwali
wobec siebie wstydu.

Rdz 3,12–13

Lekcja 14: s. 5

12 Mężczyzna odpowiedział: Niewiasta, którą
postawiłeś przy mnie, dała mi owoc z tego drzewa
i zjadłem. 13 Wtedy Pan Bóg rzekł do niewiasty:
Dlaczego to uczyniłaś? Niewiasta odpowiedziała:
Wąż mnie zwiódł i zjadłam.

Księga Wyjścia

Wj 19,3–8

Lekcja 14: s. 7

3 Mojżesz wstąpił wtedy do Boga, a Pan zawołał
na niego z góry i powiedział: Tak powiesz domowi
Jakuba i to oznajmisz Izraelitom: 4 Wyście
widzieli, co uczyniłem Egiptowi, jak niosłem was
na skrzydłach orlich i przywiodłem was do Mnie. 5
Teraz jeśli pilnie słuchać będziecie głosu mego i
strzec mojego przymierza, będziecie szczególną
moją własnością pośród wszystkich narodów,
gdyż do Mnie należy cała ziemia. 6 Lecz wy
będziecie Mi królestwem kapłanów i ludem
świętym. Takie to słowa powiedz Izraelitom. 7
Mojżesz powrócił i zwołał starszych ludu, i
przedstawił im wszystko, co mu Pan nakazał.

8 Wtedy cały lud jednogłośnie powiedział:
Uczynimy wszystko, co Pan nakazał. Mojżesz
przekazał Panu słowa ludu.

Wj 32,1–6

Lekcja 14: s. 7

1 A gdy lud widział, że Mojżesz opóźniał swój
powrót z góry, zebrał się przed Aaronem i
powiedział do niego: Uczyń nam boga, który by
szedł przed nami, bo nie wiemy, co się stało z
Mojżeszem, tym mężem, który nas wyprowadził z
ziemi egipskiej. 2 Aaron powiedział im:
Pozdejmujcie złote kolczyki, które są w uszach
waszych żon, waszych synów i córek, i
przynieście je do mnie. 3 I zdjął cały lud złote
kolczyki, które miał w uszach, i zniósł je do
Aarona. 4 A wziąwszy je z ich rąk nakazał je
przetopić i uczynić z tego posąg cielca ulany z
metalu. I powiedzieli: Izraelu, oto bóg twój, który
cię wyprowadził z ziemi egipskiej. 5 A widząc to
Aaron kazał postawić ołtarz przed nim i
powiedział: Jutro będzie uroczystość ku czci
Pana.

6 Wstawszy wcześnie rano, dokonali całopalenia i
złożyli ofiary biesiadne. I usiadł lud, aby jeść i pić,
i wstali, żeby się bawić.

1 Księga Samuela

1 Sm 15,22–23

Lekcja 14: s. 4

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

22 Samuel odrzekł: Czyż milsze są dla Pana
całopalenia i ofiary krwawe od posłuszeństwa
głosowi Pana? Właśnie, lepsze jest posłuszeństwo
od ofiary, uległość - od tłuszczu baranów. 23 Bo
opór jest jak grzech wróżbiarstwa, a krnąbrność
jak złość bałwochwalstwa. Ponieważ wzgardziłeś
nakazem Pana, odrzucił cię On jako króla.

1 Księga Królewska

1 Krl 18,17–40

Lekcja 14: s. 7

17 Gdy Achab zobaczył Eliasza, powiedział mu: To
ty jesteś ten dręczyciel Izraela! 18 A on mu
odrzekł: Nie ja dręczę Izraela, ale właśnie ty i ród
twego ojca waszym porzucaniem przykazań
Pańskich, a ponadto ty poszedłeś za Baalami. 19
Więc zaraz wydaj rozkaz, aby zgromadzić przy
mnie całego Izraela na górze Karmel, a także
czterystu pięćdziesięciu proroków Baala oraz
czterystu proroków Aszery, stołowników Izebel. 20
Achab rozesłał polecenie wszystkim Izraelitom i
zgromadził proroków na górze Karmel. 21
Wówczas Eliasz zbliżył się do całego ludu i rzekł:
Dopókiż będziecie chwiać się na obie strony?
Jeżeli Jahwe jest [prawdziwym] Bogiem, to Jemu
służcie, a jeżeli Baal, to służcie jemu! Na to nie
odpowiedzieli mu ani słowa.

22 Wtedy Eliasz przemówił do ludu: Tylko ja sam
ocalałem jako prorok Pański, proroków zaś Baala
jest czterystu pięćdziesięciu. 23 Wobec tego niech
nam dadzą dwa młode cielce. Oni niech wybiorą
sobie jednego cielca i porąbią go oraz niech go
umieszczą na drwach, ale ognia niech nie
podkładają! Ja zaś oprawię drugiego cielca oraz
umieszczę na drwach i też ognia nie podłożę. 24
Potem wy będziecie wzywać imienia waszego
boga, a następnie ja będę wzywać imienia Pana,
aby okazało się, że ten Bóg, który odpowie
ogniem, jest [naprawdę] Bogiem. Cały lud,
odpowiadając na to, zawołał: Dobry pomysł! 25
Eliasz więc rzekł do proroków Baala: Wybierzcie
sobie jednego młodego cielca i zacznijcie pierwsi,
bo was jest więcej. Następnie wzywajcie imienia
waszego boga, ale ognia nie podkładajcie!

26 Wzięli więc cielca i oprawili go, a potem
wzywali imienia Baala od rana aż do południa,
wołając: O Baalu, odpowiedz nam! Ale nie było
ani głosu, ani odpowiedzi. Zaczęli więc tańczyć
[przyklękając] przy ołtarzu, który przygotowali. 27
Kiedy zaś nastało południe, Eliasz szydził z nich,
mówiąc: Wołajcie głośniej, bo to bóg! Więc może
zamyślony albo jest zajęty, albo udaje się w
drogę. Może on śpi, więc niech się obudzi! 28
Potem wołali głośniej i kaleczyli się według
swojego zwyczaju mieczami oraz oszczepami, aż
się pokrwawili. 29 Nawet kiedy już południe
minęło, oni jeszcze prorokowali aż do czasu
składania ofiary z pokarmów. Ale nie było ani
głosu, ani odpowiedzi, ani też dowodu uwagi. 30
Wreszcie Eliasz przemówił do ludu: Zbliżcie się
do mnie! A oni przybliżyli się do niego. Po czym
naprawił rozwalony ołtarz Pański.

31 Potem Eliasz wziął dwanaście kamieni według
liczby pokoleń potomków Jakuba, któremu Pan
powiedział: Imię twoje będzie Izrael. 32 Następnie
ułożył kamienie na kształt ołtarza ku czci Pana i
wykopał dokoła ołtarza rów o pojemności dwóch
sea ziarna. 33 Potem ułożył drwa i porąbawszy
młodego cielca, położył go na tych drwach 34 i
rozkazał: Napełnijcie cztery dzbany wodą i
wylejcie do rowu oraz na drwa! I tak zrobili.
Potem polecił: Wykonajcie to drugi raz! Oni zaś to
wykonali. I znów nakazał: Wykonajcie trzeci raz!
35 Oni zaś wykonali to po raz trzeci, aż woda
oblała ołtarz dokoła i napełniła też rów.

36 Następnie w porze składania ofiary z pokarmów
prorok Eliasz wystąpił i rzekł: O Panie, Boże
Abrahama, Izaaka oraz Izraela! Niech dziś będzie
wiadomo, że Ty jesteś Bogiem w Izraelu, a ja
Twój sługa na Twój rozkaz to wszystko uczyniłem.
37 Wysłuchaj mnie, o Panie! Wysłuchaj, aby ten
lud zrozumiał, że Ty, o Panie, jesteś Bogiem i Ty
nawróciłeś ich serce. 38 A wówczas spadł ogień od
Pana <z nieba> i strawił żertwę i drwa oraz
kamienie i muł, jako też pochłonął wodę z rowu. 39
Cały lud to ujrzał i upadł na twarz, a potem rzekł:
Naprawdę Jahwe jest Bogiem! Naprawdę Pan jest
Bogiem! 40 Eliasz zaś im rozkazał: Chwytajcie
proroków Baala! Niech nikt z nich nie ujdzie!
Zaraz więc ich schwytali. Eliasz zaś sprowadził
ich do potoku Kiszon i tam ich wytracił.

1 Krl 19,1–10

Lekcja 14: s. 7

1 Kiedy Achab opowiedział Izebeli wszystko, co
Eliasz uczynił, i jak pozabijał mieczem proroków,
2 wtedy Izebel wysłała do Eliasza posłańca, aby
powiedział: Chociaż ty jesteś Eliasz, to jednak ja
jestem Izebel! Niech to sprawią bogowie i tamto
dorzucą, jeśli nie postąpię jutro z twoim życiem,
jak [się stało] z życiem każdego z nich. 3 Wtedy
<Eliasz> zląkłszy się, powstał i ratując się
ucieczką, przyszedł do Beer-Szeby w Judzie i tam
zostawił swego sługę, 4 a sam na [odległość]
jednego dnia drogi poszedł na pustynię.
Przyszedłszy, usiadł pod jednym z janowców i
pragnąc umrzeć, rzekł: Wielki już czas, o Panie!
Odbierz mi życie, bo nie jestem lepszy od moich
przodków. 5 Po czym położył się tam i zasnął. A
oto anioł, trącając go, powiedział mu: Wstań,
jedz!

6 Eliasz spojrzał, a oto przy jego głowie
podpłomyk i dzban z wodą. Zjadł więc i wypił, i
znów się położył. 7 Powtórnie anioł Pański wrócił i
trącając go, powiedział: Wstań, jedz, bo przed
tobą długa droga. 8 Powstawszy zatem, zjadł i
wypił. Następnie mocą tego pożywienia szedł
czterdzieści dni i czterdzieści nocy aż do Bożej
góry Horeb. 9 Tam wszedł do pewnej groty, gdzie
przenocował. Wtedy Pan skierował do niego
słowo i przemówił: Co ty tu robisz, Eliaszu? 10 A
on odpowiedział: Żarliwością rozpaliłem się o
chwałę Pana, Boga Zastępów, gdyż Izraelici
opuścili Twoje przymierze, rozwalili Twoje ołtarze
i Twoich proroków zabili mieczem. Tak że ja sam
tylko zostałem, a oni godzą jeszcze i na moje
życie.

Księga Psalmów

Ps 19,8–12

Lekcja 14: s. 3, 5

8 Prawo Pana doskonałe - krzepi ducha;
świadectwo Pana niezawodne - poucza
prostaczka; 9 nakazy Pana słuszne - radują serce;
przykazanie Pana jaśnieje i oświeca oczy; 10
bojaźń Pańska szczera, trwająca na wieki; sądy
Pańskie prawdziwe, wszystkie razem są słuszne.
11 Cenniejsze niż złoto, niż złoto najczystsze, a
słodsze od miodu płynącego z plastra. 12 Chociaż
Twój sługa na nie uważa, w ich przestrzeganiu
zysk jest wielki,

Ps 119,11.16.165

Lekcja 14: s. 2, 10

11 W sercu swym przechowuję Twą mowę, by nie
grzeszyć przeciw Tobie.

16 Będę się radował z Twych ustaw: słów Twoich
nie zapomnę.

165 Obfity pokój dla miłujących Twe Prawo, nie
spotka [ich] żadne potknięcie.

Ps 127,1.3

Lekcja 14: s. 4, 5

1 Pieśń stopni. Salomonowa. Jeżeli Pan domu nie
zbuduje, na próżno się trudzą ci, którzy go
wznoszą. Jeżeli Pan miasta nie ustrzeże, strażnik
czuwa daremnie.

3 Oto synowie są darem Pana, a owoc łona
nagrodą.

Księga Przysłów

Prz 2,6.11–19

Lekcja 14: s. 3, 5

6 Bo Pan udziela mądrości, z ust Jego - wiedza,
roztropność:

11 Rozwaga pilnować cię będzie, roztropność na
straży twej stanie. 12 Ustrzeże cię od drogi
występku, od ludzi mówiących przewrotnie, 13 co
opuścili ścieżki prawości, by chodzić mrocznymi
drogami - 14 radością ich czynić nieprawość, ze
zła, przewrotności się cieszą, 15 bo drogi ich pełne
są fałszu i błądzą po swoich ścieżkach.

16 Aby cię ustrzec przed cudzą żoną, przed obcą,
co mowę ma gładką, 17 co przyjaciela młodości
rzuciła, Bożego przymierza niepomna. 18 Już dom
jej ku śmierci się chyli, ku cieniom Szeolu jej
droga: 19 każdy, kto idzie do niej, nie wraca, nie
odnajdzie ścieżek życia.

Prz 3,5–6

Lekcja 14: s. 5

5 Z całego serca Bogu zaufaj, nie polegaj na
swoim rozsądku, 6 myśl o Nim na każdej drodze, a
On twe ścieżki wyrówna.

Prz 18,22

Lekcja 14: s. 3

22 Kto znalazł żonę - dobro znalazł i zyskał łaskę u
Pana.

Księga Koheleta

Koh 9,9

Lekcja 14: s. 2

9 Używaj życia z niewiastą, którąś ukochał, po
wszystkie dni marnego twego życia, których ci
Bóg użyczył pod słońcem. Po wszystkie dni twej
marności! Bo taki jest udział twój w życiu i w
twoim trudzie, jaki zadajesz sobie pod słońcem.

Księga Izajasza

Iz 55,8–11

Lekcja 14: s. 3, 5

8 Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze
drogi moimi drogami - wyrocznia Pana. 9 Bo jak
niebiosa górują nad ziemią, tak drogi moje - nad
waszymi drogami i myśli moje - nad myślami
waszymi. 10 Zaiste, podobnie jak ulewa i śnieg
spadają z nieba i tam nie powracają, dopóki nie
nawodnią ziemi, nie użyźnią jej i nie zapewnią
urodzaju, tak iż wydaje nasienie dla siewcy i
chleb dla jedzącego, 11 tak słowo, które wychodzi
z ust moich, nie wraca do Mnie bezowocne, zanim
wpierw nie dokona tego, co chciałem, i nie spełni
pomyślnie swego posłannictwa.

Księga Ezechiela

Ez 18,20

Lekcja 14: s. 2

20 Umrze tylko ta osoba, która grzeszy. Syn nie
ponosi odpowiedzialności za winę swego ojca ani
ojciec - za winę swego syna. Sprawiedliwość
sprawiedliwego jemu zostanie przypisana,
występek zaś występnego na niego spadnie.

Księga Malachiasza

Ml 2,14

Lekcja 14: s. 2, 3

14 A wy się pytacie: Dlaczegóż to tak? Dlatego że
Pan był świadkiem pomiędzy tobą a żoną twojej
młodości, którą przeniewierczo opuściłeś. Ona
była twoją towarzyszką i żoną twojego
przymierza.

Ewangelia według św. Mateusza

Mt 5,3–16

Lekcja 14: s. 5, 6

3 Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do
nich należy królestwo niebieskie. 4 Błogosławieni,
którzy się smucą, albowiem oni będą pocieszeni. 5
Błogosławieni cisi, albowiem oni na własność
posiądą ziemię. 6 Błogosławieni, którzy łakną i
pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą
nasyceni. 7 Błogosławieni miłosierni, albowiem
oni miłosierdzia dostąpią.

8 Błogosławieni czystego serca, albowiem oni
Boga oglądać będą. 9 Błogosławieni, którzy
wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani
synami Bożymi. 10 Błogosławieni, którzy cierpią
prześladowanie dla sprawiedliwości, albowiem do
nich należy królestwo niebieskie. 11 Błogosławieni
jesteście, gdy /ludzie/ wam urągają i prześladują
was, i gdy z mego powodu mówią kłamliwie
wszystko złe na was. 12 Cieszcie się i radujcie,
albowiem wasza nagroda wielka jest w niebie.
Tak bowiem prześladowali proroków, którzy byli
przed wami.

13 Wy jesteście solą dla ziemi. Lecz jeśli sól utraci
swój smak, czymże ją posolić? Na nic się już nie
przyda, chyba na wyrzucenie i podeptanie przez
ludzi. 14 Wy jesteście światłem świata. Nie może
się ukryć miasto położone na górze. 15 Nie zapala
się też światła i nie stawia pod korcem, ale na
świeczniku, aby świeciło wszystkim, którzy są w
domu. 16 Tak niech świeci wasze światło przed
ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i
chwalili Ojca waszego, który jest w niebie.

Mt 7,1–5

Lekcja 14: s. 2

1 Nie sądźcie, abyście nie byli sądzeni. 2 Bo takim
sądem, jakim sądzicie, i was osądzą; i taką miarą,
jaką wy mierzycie, wam odmierzą. 3 Czemu to
widzisz drzazgę w oku swego brata, a belki we
własnym oku nie dostrzegasz? 4 Albo jak możesz
mówić swemu bratu: Pozwól, że usunę drzazgę z
twego oka, gdy belka /tkwi/ w twoim oku? 5
Obłudniku, wyrzuć najpierw belkę ze swego oka,
a wtedy przejrzysz, ażeby usunąć drzazgę z oka
twego brata.

Mt 19,3–6.8–9.26

Lekcja 14: s. 2, 3, 4

3 Wtedy przystąpili do Niego faryzeusze, chcąc Go
wystawić na próbę, i zadali Mu pytanie: Czy
wolno oddalić swoją żonę z jakiegokolwiek
powodu? 4 On odpowiedział: Czy nie czytaliście,
że Stwórca od początku stworzył ich jako
mężczyznę i kobietę? 5 I rzekł: Dlatego opuści
człowiek ojca i matkę i złączy się ze swoją żoną, i
będą oboje jednym ciałem. 6 A tak już nie są
dwoje, lecz jedno ciało. Co więc Bóg złączył,
niech człowiek nie rozdziela.

8 Odpowiedział im: Przez wzgląd na
zatwardziałość serc waszych pozwolił wam
Mojżesz oddalać wasze żony, lecz od początku tak
nie było. 9 A powiadam wam: Kto oddala swoją
żonę - chyba w wypadku nierządu - a bierze inną,
popełnia cudzołóstwo. I kto oddaloną bierze za
żonę, popełnia cudzołóstwo.

26 Jezus spojrzał na nich i rzekł: U ludzi to
niemożliwe, lecz u Boga wszystko jest możliwe.

Mt 22,37–39

Lekcja 14: s. 5, 6

37 On mu odpowiedział: Będziesz miłował Pana
Boga swego całym swoim sercem, całą swoją
duszą i całym swoim umysłem. 38 To jest
największe i pierwsze przykazanie. 39 Drugie
podobne jest do niego: Będziesz miłował swego
bliźniego jak siebie samego.

Ewangelia według św. Marka

Mk 10,2–11.43–45

Lekcja 14: s. 2, 3, 4

2 Przystąpili do Niego faryzeusze i chcąc Go
wystawić na próbę, pytali Go, czy wolno mężowi
oddalić żonę. 3 Odpowiadając zapytał ich: Co wam
nakazał Mojżesz? 4 Oni rzekli: Mojżesz pozwolił
napisać list rozwodowy i oddalić. 5 Wówczas Jezus
rzekł do nich: Przez wzgląd na zatwardziałość
serc waszych napisał wam to przykazanie. 6 Lecz
na początku stworzenia Bóg stworzył ich jako
mężczyznę i kobietę:

7 dlatego opuści człowiek ojca swego i matkę 8 i
złączy się ze swoją żoną, i będą oboje jednym
ciałem. A tak już nie są dwoje, lecz jedno ciało. 9
Co więc Bóg złączył, tego człowiek niech nie
rozdziela! 10 W domu uczniowie raz jeszcze pytali
Go o to. 11 Powiedział im: Kto oddala żonę swoją, a
bierze inną, popełnia cudzołóstwo względem niej.

43 Nie tak będzie między wami. Lecz kto by
między wami chciał się stać wielkim, niech będzie
sługą waszym. 44 A kto by chciał być pierwszym
między wami, niech będzie niewolnikiem
wszystkich. 45 Bo i Syn Człowieczy nie przyszedł,
aby Mu służono, lecz żeby służyć i dać swoje
życie na okup za wielu.

Mk 14,27–29.66–72

Lekcja 14: s. 7

27 Wtedy Jezus im rzekł: Wszyscy zwątpicie we
Mnie. Jest bowiem napisane: Uderzę pasterza, a
rozproszą się owce. 28 Lecz gdy powstanę,
uprzedzę was do Galilei. 29 Na to rzekł Mu Piotr:
Choćby wszyscy zwątpili, ale nie ja!

66 Kiedy Piotr był na dole na dziedzińcu, przyszła
jedna ze służących najwyższego kapłana. 67
Zobaczywszy Piotra grzejącego się [przy ogniu],
przypatrzyła mu się i rzekła: I tyś był z
Nazarejczykiem Jezusem. 68 Lecz on zaprzeczył
temu, mówiąc: Nie wiem i nie rozumiem, co
mówisz. I wyszedł na zewnątrz do przedsionka, a
kogut zapiał. 69 Służąca, widząc go, znowu zaczęła
mówić do tych, którzy tam stali: To jest jeden z
nich. 70 A on ponownie zaprzeczył. Po chwili ci,
którzy tam stali, mówili znowu do Piotra: Na
pewno jesteś jednym z nich, jesteś także
Galilejczykiem.

71 Lecz on począł się zaklinać i przysięgać: Nie
znam tego człowieka, o którym mówicie. 72 I w tej
chwili kogut powtórnie zapiał. Wspomniał Piotr
na słowa, które mu powiedział Jezus: Pierwej, nim
kogut dwa razy zapieje, trzy razy Mnie się
wyprzesz. I wybuchnął płaczem.

Ewangelia według św. Łukasza

Łk 6,46–49

Lekcja 14: s. 5

46 Czemu to wzywacie Mnie: Panie, Panie, a nie
czynicie tego, co mówię? 47 Pokażę wam, do kogo
podobny jest każdy, kto przychodzi do Mnie,
słucha słów moich i wypełnia je. 48 Podobny jest
do człowieka, który buduje dom: wkopał się
głęboko i fundament założył na skale. Gdy
przyszła powódź, potok wezbrany uderzył w ten
dom, ale nie zdołał go naruszyć, ponieważ był
dobrze zbudowany. 49 Lecz ten, kto słucha, a nie
wypełnia, podobny jest do człowieka, który
zbudował dom na ziemi bez fundamentu. [Gdy]
potok uderzył w niego, od razu runął, a upadek
jego był wielki.

Łk 9,23–24

Lekcja 14: s. 6

23 Potem mówił do wszystkich: Jeśli kto chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co dnia bierze krzyż swój i niech Mnie naśladuje! 24 Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swe życie z mego powodu, ten je zachowa.

Ewangelia według św. Jana

J 13,14–17

Lekcja 14: s. 4

14 Jeżeli więc Ja, Pan i Nauczyciel, umyłem wam nogi, to i wyście powinni sobie nawzajem umywać nogi. 15 Dałem wam bowiem przykład, abyście i wy tak czynili, jak Ja wam uczyniłem. 16 Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Sługa nie jest większy od swego pana ani wysłannik od tego, który go posłał. 17 Wiedząc to będziecie błogosławieni, gdy według tego będziecie postępować.

J 14,6.15.27

Lekcja 14: s. 2, 5, 6

6 Odpowiedział mu Jezus: Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie.

15 Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania.

27 Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam. Nie tak jak daje świat, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze ani się lęka.

J 16,33

Lekcja 14: s. 2

33 To wam powiedziałem, abyście pokój we Mnie mieli. Na świecie doznacie ucisku, ale miejcie odwagę: Jam zwyciężył świat.

Dzieje Apostolskie

Dz 1,8

Lekcja 14: s. 4

8 ale gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi.

Dz 5,29

Lekcja 14: s. 4

29 Trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi - odpowiedział Piotr i Apostołowie.

List do Rzymian

Rz 5,3–5

Lekcja 14: s. 2, 5

3 Ale nie tylko to, lecz chlubimy się także z ucisków, wiedząc, że ucisk wyrabia wytrwałość, 4 a wytrwałość - wypróbowaną cnotę, wypróbowana cnota zaś - nadzieję. 5 A nadzieja zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany.

Rz 8,28–29

Lekcja 14: s. 2, 3, 5

28 Wiemy też, że Bóg z tymi, którzy Go miłują, współdziała we wszystkim dla ich dobra, z tymi, którzy są powołani według [Jego] zamiaru. 29 Albowiem tych, których od wieków poznał, tych też przeznaczył na to, by się stali na wzór obrazu Jego Syna, aby On był pierworodnym między wielu braćmi.

Rz 12,1–2.9–21

Lekcja 14: s. 2, 4

1 A zatem proszę was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście dali ciała swoje na ofiarę żywą, świętą, Bogu przyjemną, jako wyraz waszej rozumnej służby Bożej. 2 Nie bierzcie więc wzoru z tego świata, lecz przemieniajcie się przez odnawianie umysłu, abyście umieli rozpoznać, jaka jest wola Boża: co jest dobre, co Bogu przyjemne i co doskonałe.

9 Miłość niech będzie bez obłudy. Miejcie wstręt do złego, podążajcie za dobrem. 10 W miłości braterskiej nawzajem bądźcie życzliwi. W okazywaniu czci jedni drugich wyprzedzajcie. 11 Nie opuszczajcie się w gorliwości. Bądźcie płomiennego ducha. Pełnijcie służbę Panu. 12 Weselcie się nadzieją. W ucisku bądźcie cierpliwi, w modlitwie - wytrwali. 13 Zaradzajcie potrzebom świętych. Przestrzegajcie gościnności.

14 Błogosławcie tych, którzy was prześladują. Błogosławcie, a nie złorzeczcie. 15 Weselcie się z tymi, którzy się weselą. płaczcie z tymi, którzy płaczą. 16 Bądźcie zgodni we wzajemnych uczuciach. Nie gońcie za wielkością, lecz niech was pociąga to, co pokorne. Nie uważajcie sami siebie za mądrych. 17 Nikomu złem za złe nie

odpłacajcie. Starajcie się dobrze czynić wobec wszystkich ludzi. [18] Jeżeli to jest możliwe, o ile to od was zależy, żyjcie w zgodzie ze wszystkimi ludźmi.

[19] Umiłowani, nie wymierzajcie sami sobie sprawiedliwości, lecz pozostawcie to pomście [Bożej]. Napisano bowiem: Do Mnie należy pomsta. Ja wymierzę zapłatę - mówi Pan - ale: Jeżeli nieprzyjaciel twój cierpi głód - nakarm go. [20] Jeżeli pragnie - napój go. Tak bowiem czyniąc, węgle żarzące zgromadzisz na jego głowę. [21] Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj.

Rz 14,7–8

Lekcja 14: s. 6

[7] Nikt zaś z nas nie żyje dla siebie i nikt nie umiera dla siebie: [8] jeżeli bowiem żyjemy, żyjemy dla Pana; jeżeli zaś umieramy, umieramy dla Pana. I w życiu więc i w śmierci należymy do Pana.

1 List do Koryntian

1 Kor 1,10

Lekcja 14: s. 3

[10] A przeto upominam was, bracia, w imię Pana naszego Jezusa Chrystusa, abyście byli zgodni, i by nie było wśród was rozłamów; byście byli jednego ducha i jednej myśli.

1 Kor 2,14

Lekcja 14: s. 3

[14] Człowiek zmysłowy bowiem nie pojmuje tego, co jest z Bożego Ducha. Głupstwem mu się to wydaje i nie może tego poznać, bo tylko duchem można to rozsądzić.

1 Kor 4,2

Lekcja 14: s. 10

[2] A od szafarzy już tutaj się żąda, aby każdy z nich był wierny.

1 Kor 7,2–5.10–16.27–40

Lekcja 14: s. 2, 3, 4, 6

[2] Ze względu jednak na niebezpieczeństwo rozpusty niech każdy ma swoją żonę, a każda swojego męża. [3] Mąż niech oddaje powinność żonie, podobnie też żona mężowi. [4] żona nie rozporządza własnym ciałem, lecz jej mąż; podobnie też i mąż nie rozporządza własnym ciałem, ale żona. [5] Nie unikajcie jedno drugiego, chyba że na pewien czas, za obopólną zgodą, by oddać się modlitwie; potem znów wróćcie do siebie, aby - wskutek niewstrzemięźliwości waszej - nie kusił was szatan.

[10] Tym zaś, którzy trwają w związkach małżeńskich, nakazuję nie ja, lecz Pan: Żona niech nie odchodzi od swego męża. [11] Gdyby zaś odeszła, niech pozostanie samotną albo niech się pojedna ze swym mężem. Mąż również niech nie oddala żony. [12] Pozostałym zaś mówię ja, nie Pan: Jeśli któryś z braci ma żonę niewierzącą i ta chce razem z nim mieszkać, niech jej nie oddala. [13] Podobnie jeśli jakaś żona ma niewierzącego męża i ten chce razem z nią mieszkać, niech się z nim nie rozstaje. [14] Uświęca się bowiem mąż niewierzący dzięki swej żonie, podobnie jak świętość osiągnie niewierząca żona przez brata. W przeciwnym wypadku dzieci wasze byłyby nieczyste, teraz zaś są święte.

[15] Lecz jeśliby strona niewierząca chciała odejść, niech odejdzie. Nie jest skrępowany ani brat, ani siostra w tym wypadku. Albowiem do życia w pokoju powołał nas Bóg. [16] A skądże zresztą możesz wiedzieć, żono, że zbawisz twego męża? Albo czy jesteś pewien, mężu, że zbawisz twoją żonę?

[27] Jesteś związany z żoną? Nie usiłuj odłączać się od niej! Jesteś wolny? Nie szukaj żony. [28] Ale jeżeli się ożenisz, nie grzeszysz. Podobnie i dziewica, jeśli wychodzi za mąż, nie grzeszy. Tacy jednak cierpieć będą udręki w ciele, a ja chciałbym ich wam oszczędzić. [29] Mówię, bracia, czas jest krótki. Trzeba więc, aby ci, którzy mają żony, tak żyli, jakby byli nieżonaci, [30] a ci, którzy płaczą, tak jakby nie płakali, ci zaś, co się radują, tak jakby się nie radowali; ci, którzy nabywają, jak gdyby nie posiadali; [31] ci, którzy używają tego świata, tak jakby z niego nie korzystali. Przemija bowiem postać tego świata.

[32] Chciałbym, żebyście byli wolni od utrapień. Człowiek bezżenny troszczy się o sprawy Pana, o to, jak by się przypodobać Panu. [33] Ten zaś, kto wstąpił w związek małżeński, zabiega o sprawy świata, o to, jak by się przypodobać żonie. [34] I doznaje rozterki. Podobnie i kobieta: niezamężna

i dziewica troszczy się o sprawy Pana, o to, by była święta i ciałem i duchem. Ta zaś, która wyszła za mąż, zabiega o sprawy świata, o to, jak by się przypodobać mężowi. 35 Mówię to dla waszego pożytku, nie zaś, by zastawiać na was pułapkę; po to, byście godnie i z upodobaniem trwali przy Panu. 36 Jeżeli ktoś jednak uważa, że nieuczciwość popełnia wobec swej dziewicy, jako że przeszły już jej lata i jest przekonany, że tak powinien postąpić, niech czyni, co chce: nie grzeszy; niech się pobiorą.

37 Lecz jeśli ktoś, bez jakiegokolwiek przymusu, w pełni panując nad swoją wolą, postanowił sobie mocno w sercu zachować nietkniętą swoją dziewicę, dobrze czyni. 38 Tak więc dobrze czyni, kto poślubia swoją dziewicę, a jeszcze lepiej ten, kto jej nie poślubia. 39 żona związana jest tak długo, jak długo żyje jej mąż. Jeżeli mąż umrze, może poślubić kogo chce, byleby w Panu. 40 Szczęśliwszą jednak będzie, jeżeli pozostanie tak, jak jest, zgodnie z moją radą. A wydaje mi się, że ja też mam Ducha Bożego.

1 Kor 10,12–13

Lekcja 14: s. 3, 7

12 Niech przeto ten, komu się zdaje, że stoi, baczy, aby nie upadł. 13 Pokusa nie nawiedziła was większa od tej, która zwykła nawiedzać ludzi. Wierny jest Bóg i nie dozwoli was kusić ponad to, co potraficie znieść, lecz zsyłając pokusę, równocześnie wskaże sposób jej pokonania, abyście mogli przetrwać.

1 Kor 11,11–12.31

Lekcja 14: s. 2, 3

11 Zresztą u Pana ani mężczyzna nie jest bez kobiety, ani kobieta nie jest bez mężczyzny. 12 Jak bowiem kobieta powstała z mężczyzny, tak mężczyzna rodzi się przez kobietę. Wszystko zaś pochodzi od Boga.

31 Jeżeli zaś sami siebie osądzimy, nie będziemy sądzeni.

1 Kor 13,4–8

Lekcja 14: s. 2, 4

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

4 Miłość cierpliwa jest, łaskawa jest. Miłość nie zazdrości, nie szuka poklasku, nie unosi się pychą; 5 nie dopuszcza się bezwstydu, nie szuka swego, nie unosi się gniewem, nie pamięta złego; 6 nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz współweseli się z prawdą. 7 Wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada nadzieję, wszystko przetrzyma. 8 Miłość nigdy nie ustaje, [nie jest] jak proroctwa, które się skończą, albo jak dar języków, który zniknie, lub jak wiedza, której zabraknie.

2 List do Koryntian

2 Kor 4,7–10

Lekcja 14: s. 5

7 Przechowujemy zaś ten skarb w naczyniach glinianych, aby z Boga była owa przeogromna moc, a nie z nas. 8 Zewsząd znosimy cierpienia, lecz nie poddajemy się zwątpieniu; żyjemy w niedostatku, lecz nie rozpaczamy; 9 znosimy prześladowania, lecz nie czujemy się osamotnieni, obalają nas na ziemię, lecz nie giniemy. 10 Nosimy nieustannie w ciele naszym konanie Jezusa, aby życie Jezusa objawiło się w naszym ciele.

2 Kor 5,9.14–15

Lekcja 14: s. 3, 6

2 Kor 14,15 (pobrano: 2 Kor 5,14–15): W druku: 2 Kor 5,9; 14,15. Drugi List do Koryntian nie ma rozdziału 14. Odczytano jako 2 Kor 5,9.14–15 (błąd zamiany separatorów przy tłumaczeniu zapisu 5:9, 14–15; ten sam wzór co J 16,13; 23,24 w lekcji 11). 2 Kor 5,15 (aby już nie żyli dla siebie) pasuje do kontekstu podobania się Panu.

9 Dlatego też staramy się Jemu podobać czy to gdy z Nim, czy gdy z daleka od Niego jesteśmy.

14 Albowiem miłość Chrystusa przynagla nas, pomnych na to, że skoro Jeden umarł za wszystkich, to wszyscy pomarli. 15 A właśnie za wszystkich umarł /Chrystus/ po to, aby ci, co żyją, już nie żyli dla siebie, lecz dla Tego, który za nich umarł i zmartwychwstał.

List do Galatów

Ga 3,28

Lekcja 14: s. 3

28 Nie ma już Żyda ani poganina, nie ma już niewolnika ani człowieka wolnego, nie ma już mężczyzny ani kobiety, wszyscy bowiem jesteście kimś jednym w Chrystusie Jezusie.

Ga 5,22–23

Lekcja 14: s. 2

22 Owocem zaś ducha jest: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, 23 łagodność, opanowanie. Przeciw takim /cnotom/ nie ma Prawa.

List do Efezjan

Ef 4,1–3.15.25.29

Lekcja 14: s. 4, 6

1 A zatem zachęcam was ja, więzień w Panu, abyście postępowali w sposób godny powołania, jakim zostaliście wezwani, 2 z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc siebie nawzajem w miłości. 3 Usiłujcie zachować jedność Ducha dzięki więzi, jaką jest pokój.

15 Natomiast żyjąc prawdziwie w miłości sprawmy, by wszystko rosło ku Temu, który jest Głową - ku Chrystusowi.

25 Dlatego odrzuciwszy kłamstwo: niech każdy z was mówi prawdę do bliźniego, bo jesteście nawzajem dla siebie członkami.

29 Niech nie wychodzi z waszych ust żadna mowa szkodliwa, lecz tylko budująca, zależnie od potrzeby, by wyświadczała dobro słuchającym.

Ef 5,1–2.15–16.21–33

Lekcja 14: s. 1, 2, 3, 4, 6, 8, 9, 10

1 Bądźcie więc naśladowcami Boga, jako dzieci umiłowane, 2 i postępujcie drogą miłości, bo i Chrystus was umiłował i samego siebie wydał za nas w ofierze i dani na wdzięczną wonność Bogu.

15 Baczcie więc pilnie, jak postępujecie, nie jako niemądrzy, ale jako mądrzy. 16 Wyzyskujcie chwilę sposobną, bo dni są złe.

21 Bądźcie sobie wzajemnie poddani w bojaźni Chrystusowej! 22 Żony niechaj będą poddane swym mężom, jak Panu, 23 bo mąż jest głową żony, jak i Chrystus - Głową Kościoła: On - Zbawca Ciała. 24 Lecz jak Kościół poddany jest Chrystusowi, tak i żony mężom - we wszystkim. 25 Mężowie miłujcie żony, bo i Chrystus umiłował Kościół i wydał za niego samego siebie,

26 aby go uświęcić, oczyściwszy obmyciem wodą, któremu towarzyszy słowo, 27 aby osobiście stawić przed sobą Kościół jako chwalebny, nie mający skazy czy zmarszczki, czy czegoś podobnego, lecz aby był święty i nieskalany. 28 Mężowie powinni miłować swoje żony, tak jak własne ciało. Kto miłuje swoją żonę, siebie samego miłuje. 29 Przecież nigdy nikt nie odnosił się z nienawiścią do własnego ciała, lecz [każdy] je żywi i pielęgnuje, jak i Chrystus - Kościół, 30 bo jesteśmy członkami Jego Ciała.

31 Dlatego opuści człowiek ojca i matkę, a połączy się z żoną swoją, i będą dwoje jednym ciałem. 32 Tajemnica to wielka, a ja mówię: w odniesieniu do Chrystusa i do Kościoła. 33 W końcu więc niechaj także każdy z was tak miłuje swą żonę jak siebie samego! A żona niechaj się odnosi ze czcią do swojego męża!

List do Filipian

Flp 1,6

Lekcja 14: s. 2

6 Mam właśnie ufność, że Ten, który zapoczątkował w was dobre dzieło, dokończy go do dnia Chrystusa Jezusa.

Flp 2,1–7.13–15

Lekcja 14: s. 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9

1 Jeśli więc jest jakieś napomnienie w Chrystusie, jeśli - jakaś moc przekonująca Miłości, jeśli jakiś udział w Duchu, jeśli jakieś serdeczne współczucie - 2 dopełnijcie mojej radości przez to, że będziecie mieli te same dążenia: tę samą miłość i wspólnego ducha, pragnąc tylko jednego, 3 a niczego nie pragnąc dla niewłaściwego współzawodnictwa ani dla próżnej chwały, lecz w pokorze oceniając jedni drugich za wyżej stojących od siebie. 4 Niech każdy ma na oku nie tylko swoje własne sprawy, ale też i drugich! 5 To dążenie niech was ożywia; ono też było w Chrystusie Jezusie.

6 On, istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, 7 lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, stawszy się podobnym do ludzi. A w zewnętrznym przejawie, uznany za człowieka,

13 Albowiem to Bóg jest w was sprawcą i chcenia, i działania zgodnie z [Jego] wolą. 14 Czyńcie wszystko bez szemrań i powątpiewań, 15 abyście się stali bez zarzutu i bez winy jako nienaganne

dzieci Boże pośród narodu zepsutego i przewrotnego. Między nimi jawicie się jako źródła światła w świecie.

Flp 3,12–14

Lekcja 14: s. 5

12 Nie [mówię], że już [to] osiągnąłem i już się stałem doskonałym, lecz pędzę, abym też [to] zdobył, bo i sam zostałem zdobyty przez Chrystusa Jezusa. 13 Bracia, ja nie sądzę o sobie samym, że już zdobyłem, ale to jedno [czynię]: zapominając o tym, co za mną, a wytężając siły ku temu, co przede mną, 14 pędzę ku wyznaczonej mecie, ku nagrodzie, do jakiej Bóg wzywa w górę w Chrystusie Jezusie.

Flp 4,11–13.19

Lekcja 14: s. 3, 4

11 Nie mówię tego bynajmniej z powodu niedostatku: ja bowiem nauczyłem się wystarczać sobie w warunkach, w jakich jestem. 12 Umiem cierpieć biedę, umiem i obfitować. Do wszystkich w ogóle warunków jestem zaprawiony: i być sytym, i głód cierpieć, obfitować i doznawać niedostatku. 13 Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia.

19 A Bóg mój według swego bogactwa zaspokoi wspaniale w Chrystusie Jezusie każdą waszą potrzebę.

List do Kolosan

Kol 1,9–12

Lekcja 14: s. 3

9 Przeto i my od dnia, w którym to usłyszeliśmy, nie przestajemy za was się modlić i prosić /Boga/, abyście doszli do pełnego poznania Jego woli, w całej mądrości i duchowym zrozumieniu, 10 abyście już postępowali w sposób godny Pana, w pełni Mu się podobając, wydając owoce wszelkich dobrych czynów i rosnąc przez głębsze poznanie Boga. 11 Niech moc Jego chwały w pełni was umacnia do /okazywania/ wszelkiego rodzaju cierpliwości i stałości. 12 Z radością dziękujcie Ojcu, który was uzdolnił do uczestnictwa w dziale świętych w światłości.

Kol 3,17–19

Lekcja 14: s. 3, 8, 9

17 I wszystko, cokolwiek działacie słowem lub czynem, wszystko /czyńcie/ w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego. 18 Żony bądźcie poddane mężom, jak przystało w Panu. 19 Mężowie, miłujcie żony i nie bądźcie dla nich przykrymi!

1 List do Tymoteusza

1 Tm 3,2.4–5

Lekcja 14: s. 4

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

2 Biskup więc powinien być nienaganny, mąż jednej żony, trzeźwy, rozsądny, przyzwoity, gościnny, sposobny do nauczania,

4 dobrze rządzący własnym domem, trzymający dzieci w uległości, z całą godnością. 5 Jeśli ktoś bowiem nie umie stanąć na czele własnego domu, jakżeż będzie się troszczył o Kościół Boży?

2 List do Tymoteusza

2 Tm 3,16–17

Lekcja 14: s. 3, 5

16 Wszelkie Pismo od Boga natchnione /jest/ i pożyteczne do nauczania, do przekonywania, do poprawiania, do kształcenia w sprawiedliwości - 17 aby człowiek Boży był doskonały, przysposobiony do każdego dobrego czynu.

List do Tytusa

Tt 1,5–6

Lekcja 14: s. 4

5 W tym celu zostawiłem cię na Krecie, byś zaległe sprawy należycie załatwił i ustanowił w każdym mieście prezbiterów. Jak ci zarządziłem, [może nim zostać], 6 jeśli ktoś jest nienaganny, mąż jednej żony, mający dzieci wierzące, nie obwiniane o rozpustę lub niekarność.

Tt 2,3–5

Lekcja 14: s. 2, 3, 4

3 Podobnie starsze kobiety winny być w
zewnętrznym ułożeniu jak najskromniejsze, winny
unikać plotek i oszczerstw, nie upijać się winem,
a uczyć innych dobrego. 4 Niech pouczają młode
kobiety, jak mają kochać mężów, dzieci, 5 jak
mają być rozumne, czyste, gospodarne, dobre,
poddane swym mężom - aby nie bluźniono słowu
Bożemu.

List do Hebrajczyków

Hbr 4,12.14–16

Lekcja 14: s. 3, 5, 6

12 Żywe bowiem jest słowo Boże, skuteczne i
ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny,
przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha,
stawów i szpiku, zdolne osądzić pragnienia i
myśli serca.

14 Mając więc arcykapłana wielkiego, który
przeszedł przez niebiosa, Jezusa, Syna Bożego,
trwajmy mocno w wyznawaniu wiary. 15 Nie
takiego bowiem mamy arcykapłana, który by nie
mógł współczuć naszym słabościom, lecz
doświadczonego we wszystkim na nasze
podobieństwo, z wyjątkiem grzechu. 16 Przybliżmy
się więc z ufnością do tronu łaski, abyśmy
otrzymali miłosierdzie i znaleźli łaskę dla
/uzyskania/ pomocy w stosownej chwili.

Hbr 13,4

Lekcja 14: s. 3, 4

4 We czci niech będzie małżeństwo pod każdym
względem i łoże nieskalane, gdyż rozpustników i
cudzołożników osądzi Bóg.

List św. Jakuba Apostoła

Jk 1,2–5.25

Lekcja 14: s. 3, 5

2 Za pełną radość poczytujcie to sobie, bracia moi,
ilekroć spadają na was różne doświadczenia. 3
Wiedzcie, że to, co wystawia waszą wiarę na
próbę, rodzi wytrwałość. 4 Wytrwałość zaś winna
być dziełem doskonałym, abyście byli doskonali,
nienaganni, w niczym nie wykazując braków. 5
Jeśli zaś komuś z was brakuje mądrości, niech
prosi o nią Boga, który daje wszystkim chętnie i
nie wymawiając; a na pewno ją otrzyma.

25 Kto zaś pilnie rozważa doskonałe Prawo, Prawo
wolności, i wytrwa w nim, ten nie jest słuchaczem
skłonnym do zapominania, ale wykonawcą dzieła;
wypełniając je, otrzyma błogosławieństwo

Jk 3,16

Lekcja 14: s. 5

16 Gdzie bowiem zazdrość i żądza sporu, tam też
bezład i wszelki występek.

Jk 4,1–3

Lekcja 14: s. 5

1 Skąd się biorą wojny i skąd kłótnie między
wami? Nie skądinąd, tylko z waszych żądz, które
walczą w członkach waszych. 2 Pożądacie, a nie
macie, żywicie morderczą zazdrość, a nie możecie
osiągnąć. Prowadzicie walki i kłótnie, a nic nie
posiadacie, gdyż się nie modlicie. 3 Modlicie się, a
nie otrzymujecie, bo się źle modlicie, starając się
jedynie o zaspokojenie swych żądz.

Jk 5,16

Lekcja 14: s. 5

16 Wyznawajcie zatem sobie nawzajem grzechy,
módlcie się jeden za drugiego, byście odzyskali
zdrowie. Wielką moc posiada wytrwała modlitwa
sprawiedliwego.

1 List św. Piotra Apostoła

1 P 3,1–12.15

Lekcja 14: s. 2, 3, 4, 6, 8, 9

1 Tak samo żony niech będą poddane swoim
mężom, aby nawet wtedy, gdy niektórzy z nich
nie słuchają nauki, przez samo postępowanie żon
zostali [dla wiary] pozyskani bez nauki, 2 gdy
będą się przypatrywali waszemu, pełnemu
bojaźni, świętemu postępowaniu. 3 Ich ozdobą
niech będzie nie to, co zewnętrzne: uczesanie
włosów i złote pierścienie ani strojenie się w
suknie, 4 ale wnętrze serca człowieka o
nienaruszalnym spokoju i łagodności ducha, który
jest tak cenny wobec Boga. 5 Tak samo bowiem i
dawniej święte niewiasty, które miały nadzieję w
Bogu, same siebie ozdabiały, a były poddane
swoim mężom.

6 Tak Sara była posłuszna Abrahamowi,
nazywając go panem. Stałyście się jej dziećmi,
gdyż dobrze czynicie i nie obawiacie się żadnego
zastraszenia. 7 Podobnie mężowie we wspólnym
pożyciu liczcie się rozumnie ze słabszym ciałem
kobiecym! Darzcie żony czcią jako te, które są
razem z wami dziedzicami łaski, [to jest] życia,
aby nie stawiać przeszkód waszym modlitwom. 8
Na koniec zaś bądźcie wszyscy jednomyślni,
współczujący, pełni braterskiej miłości,

miłosierni, pokorni. [9] Nie oddawajcie złym za złe ani złorzeczeniem za złorzeczenie! Przeciwnie zaś, błogosławcie! Do tego bowiem jesteście powołani, abyście odziedziczyli błogosławieństwo. [10] Kto bowiem chce miłować życie i oglądać dni szczęśliwe, niech wstrzyma język od złego i wargi - aby nie mówić podstępnie.

[11] Niech zaś odstąpi od złego, a czyni dobrze, niech szuka pokoju i niech idzie za nim. [12] Oczy bowiem Pana na sprawiedliwych [są zwrócone], a Jego uszy na ich prośby; oblicze zaś Pana przeciwko tym, którzy źle czynią.

[15] Pana zaś Chrystusa miejcie w sercach za Świętego i bądźcie zawsze gotowi do obrony wobec każdego, kto domaga się od was uzasadnienia tej nadziei, która w was jest.

1 P 4,1–2

Lekcja 14: s. 6

[1] Skoro więc Chrystus cierpiał w ciele, wy również tą samą myślą się uzbrójcie, że kto poniósł mękę na ciele, zerwał z grzechem, [2] aby resztę czasu w ciele przeżyć już nie dla [pełnienia] ludzkich żądz, ale woli Bożej.

2 List św. Piotra Apostoła

2 P 1,3–4

Lekcja 14: s. 3

[3] Tak samo Boska Jego wszechmoc udzieliła nam tego wszystkiego, co się odnosi do życia i pobożności, przez poznanie Tego, który powołał nas swoją chwałą i doskonałością. [4] Przez nie zostały nam udzielone drogocenne i największe obietnice, abyście się przez nie stali uczestnikami Boskiej natury, gdy już wyrwaliście się z zepsucia /wywołanego/ żądzą na świecie.

1 List św. Jana Apostoła

1 J 3,18

Lekcja 14: s. 4

[18] Dzieci, nie miłujmy słowem i językiem, ale czynem i prawdą!

1 J 4,7–11.18–21

Lekcja 14: s. 3, 4, 6

[7] Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, ponieważ miłość jest z Boga, a każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. [8] Kto nie miłuje, nie zna Boga, bo Bóg jest miłością. [9] W tym objawiła się miłość Boga ku nam, że zesłał Syna swego Jednorodzonego na świat, abyśmy życie mieli dzięki Niemu. [10] W tym przejawia się miłość, że nie my umiłowaliśmy Boga, ale że On sam nas umiłował i posłał Syna swojego jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy. [11] Umiłowani, jeśli Bóg tak nas umiłował, to i my winniśmy się wzajemnie miłować.

[18] W miłości nie ma lęku, lecz doskonała miłość usuwa lęk, ponieważ lęk kojarzy się z karą. Ten zaś, kto się lęka, nie wydoskonalił się w miłości. [19] My miłujemy [Boga], ponieważ Bóg sam pierwszy nas umiłował. [20] Jeśliby ktoś mówił: Miłuję Boga, a brata swego nienawidził, jest kłamcą, albowiem kto nie miłuje brata swego, którego widzi, nie może miłować Boga, którego nie widzi. [21] Takie zaś mamy od Niego przykazanie, aby ten, kto miłuje Boga, miłował też i brata swego.

1 J 5,3

Lekcja 14: s. 5

[3] albowiem miłość względem Boga polega na spełnianiu Jego przykazań, a przykazania Jego nie są ciężkie.

2 List św. Jana Apostoła

2 J 1,6

Lekcja 14: s. 5

[6] Miłość zaś polega na tym, abyśmy postępowali według Jego przykazań. Jest to przykazanie, o jakim słyszeliście od początku, że według niego macie postępować.